

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

somme med at se altfor lyst og optimistisk på den økonomiske udvikling også for Danmarks vedkommende; for blot små forskydnings- og ugunstig retning i vort handelsforhold med udlandet kan bringe os ud i store vanskeligheder.

Jeg mener, det er nødvendigt, at man søger at fastholde grebet om priserne, så et prisfald udefra får mulighed for at slå igennem i det indenrigske prisniveau, og det er tillige af største vigtighed for at forbedre landets økonomi, at man fra det offentlige side ikke lægger hindringer i vejen for, at produktionslivet kan udfolde sig. Tværtimod bør man overalt animere og opmuntre til størst mulig produktion og til stadig forøgelse af vor eksport. Vi mener i det radikale venstre, at det er en bedre vej at gå for at forbedre vor handelsbalance at øge produktionen og forøge eksporten fremfor stadig at skære befolkningens forbrug ned, og det er de to ting, vi har at vælge imellem.

Jeg vil gerne i forbindelse hermed sige, hvad jeg har haft lejlighed til at nævne mange gange overfor regeringen, at mit parti mener, at øget produktion og større eksport nødvendigvis, at erhvervslivet får lettere adgang til at blive finansieret, lettere adgang til lån på rimelige vilkår, og her forekommer det mig, at regeringen ikke helt vil tage konsekvensen af det standpunkt, som også handelsministeren har givet udtryk for. En større aktivitet i produktionslivet vil nemlig nødvendiggøre en større investering af kapital, og man kan ikke på samme tid opfordre til større aktivitet og holde igen med udlånene, som man gør det gennem den kreditstrammingspolitik, regeringen har ført. Jeg peger f. eks. på, at det danske landbrug, som yder så væsentligt et bidrag til vor eksport, for at kunne udvide produktionen behøver en betydelig investering af kapital, og regeringen kan ikke give udtryk for det ønskelige i en øget produktion både i landbruget og indenfor andre erhverv og samtidig gennem sin pengepolitik lægge hindringer i vejen for, at de midler kan skaffes tilveje, der er en nødvendighed for denne udvidelse af produktionslivet. Jeg mener, regeringen er gået for vidt med sin kreditstramning. Skal der være alvor og mening i ønsket fra regeringens side om en større aktivitet indenfor erhvervslivet, må regeringen lempe på denne stramning og skaffe lettere muligheder for at få de penge at arbejde med i produktionen, som er en nødvendighed, hvis produktionen skal udvides. Vi har i det radikale venstre støttet den lempelse af handelsforholdene overfor udlandet, som i

det sidste år er gennemført. Jeg tænker navnlig her på metervareordningen. Jeg er ikke blind for, at der klæber ulemper ved deponeringsordningen, og jeg håber, at en del af disse skavanker efterhånden kan afhjælpes, men der er ingen tvivl om, at den friere handel, som metervareordningen har givet mulighed for, har ført til lavere priser og været til gavn for forbrugerne.

De nuværende regeringspartier var, medens de var i opposition, ivrige tilhængere af at få en meget vidtgående liberalisering, og det ærede medlem hr. Anker Lau, hvis han ellers repræsenterer synspunkter indenfor sit parti, er det fremdeles. Det ærede medlem hr. Weikop gav også udtryk for stor interesse for liberalisering, og de er nu så heldigt stillet i de to partier, at den regering, de støtter, har fri bane for at gennemføre den liberalisering, som regeringen finder forsvarelig. Hvad regeringen i så henseende vil foreslå og tage ansvaret for, det kan den almindeligvis regne med at det radikale venstre vil støtte. Under de liberaliseringsbestræbelser, der udfoldes under forhandlingerne i Paris, forekommer det mig at man stadig stiller Danmark urimeligt ugunstigt, sammenlignet med andre lande. Det er urimeligt, at danske landbrugsvarer, som udgør så væsentlig en del af Danmarks samhandel med de øvrige lande, er holdt udenfor, og jeg må gå ud fra, at regeringen er enig i det synspunkt og under forhandlingerne vil sætte alle bestræbelser ind på, at denne skævhed i billedet bliver rettet. Men som sagt, de liberaliseringsbestræbelser, som udfoldes, er vi interesseret i bliver ført videre, og det, regeringen i så henseende vil tage ansvaret for, vil vi i almindelighed stille os velvilligt overfor, og derfor vil de to partier, som har været så ivrige talsmænd for liberalisering tidligere, i hvert fald nu have en mulighed for at prøve, hvor langt en ansvarlig regering skønner det kan lade sig gøre at gå.

I den sidste tid har jeg nogle gange set gengivet i pressen udtalelser af statsministeren og andre ministre gående ud på, at regeringen omgås med planer om at indskrænke det personale, der er beskæftiget ved varedirektoratets administration. Det spørgsmål har også været fremme her i dag. Jeg har også set, at statsministeren i sine udtalelser har gjort denne indskrænkning i administrationen i nogen grad afhængig af, at der bliver gennemført en ændring i toldsatterne. Men det kan dog vist ikke være en saglig betragtning. Selvom en ajourføring af toldsatterne kunne gennemføres, hvad jeg iøvrigt ikke tror regeringen